

Pääasian asianosaiset

Valittaja: G.M.A.

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 45 artiklaa tulkittava ja sovellettava siten, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on velvollisuus ensinnäkin antaa työnhakijalle kohtuullisesti aikaa ottaa selvää hänelle sopivista työtarjouksista ja ryhtyä tarvittaviin toimiin tullakseen valituksi, toiseksi hyväksyä, että työnhakuaika ei voi missään tapauksessa olla alle kuusi kuukautta, ja kolmanneksi sallia työnhakijan oleskelu alueellaan koko tämän ajan vaatimatta häneltä näyttöä siitä, että hänellä on todellinen mahdollisuus saada töitä?
- 2) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 15 ja 31 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklaa sekä Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuutta ja direktiivien tehokasta vaikutusta koskevia yleisiä periaatteita tulkittava ja sovellettava siten, että vastaanottavan jäsenvaltion kansallisilla tuomioistuimilla on velvollisuus ottaa huomioon uusia seikkoja, jotka ovat ilmenneet kansallisten viranomaisten päätöksen jälkeen, sellaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen yhteydessä, jolla unionin kansalaiselta evätään yli kolmen kuukauden pituinen oleskeluoikeus, jos kyseiset seikat voivat muuttaa asianomaisen henkilön tilannetta niin, että kyseisen henkilön oleskeluoikeutta vastaanottavassa jäsenvaltiossa ei voida enää rajoittaa?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/38/EY (EUVL 2003, L 158, s. 47).

Kanne 3.10.2019 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta

(asia C-730/19)

(2019/C 399/40)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Y. Marinova ja E. Manhaeve)

Vastaaja: Bulgarian tasavalta

Vaatimukset

Euroopan komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Bulgarian tasavalta on ei ole noudattanut direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteen XI kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on järjestelmällisesti ja jatkuvasti ylittänyt alueella BG0006 (Kaakkois-Bulgaria)
 - i) vuodesta 2007 alkaen rikkidioksidin tuntiraja-arvon ja
 - ii) vuodesta 2007 alkaen – vuosia 2010 ja 2012 lukuun ottamatta – rikkidioksidin päiväraja-arvon,
- toteaa, että Bulgarian tasavalta ei ole 11.6.2010 alkaen noudattanut direktiivin 2008/50/EY 23 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä XV olevan A osan kanssa, mukaisia velvoitteitaan eikä etenkin 23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaista velvoitettaan huolehtia siitä, että edellä mainittujen rikkidioksidin raja-arvojen ylitysten kesto alueella BG0006 (Kaakkois-Bulgaria) jää mahdollisimman lyhyeksi

— velvoittaa Bulgarian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, että Bulgarian tasavalta on rikkonut direktiivin 2008/50/EY 13 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteen XI kanssa, säännöksiä, siltä osin kuin alueella BG0006 (Kaakkois-Bulgaria) ylitetään järjestelmällisesti ja jatkuvasti rikkidioksidin tunti- ja päiväraja-arvot.

Komissio esittää toisessa kanneperusteessaan, että Bulgaria on rikkonut direktiivin 2008/50/EY 23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä XV olevan A kohdan kanssa, säännöksiä, siltä osin kuin se ei ole 11.6.2010 jälkeen sisällyttänyt ilmanlaatusuunnitelmiinsa asianmukaisia toimenpiteitä huolehtiakseen siitä, että ylityksen kesto jää mahdollisimman lyhyeksi.

(¹) Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY (EUVL 2008, L 152, s. 1).

Kanne 9.10.2019 – Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(asia C-743/19)

(2019/C 399/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou ja C. Biz)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— 13.6.2019 annetun päätöksen (EU) 2019/1199 (¹) kumoaminen

— vastaajan velvoittaminen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisellä kanneperusteella parlamentti vetoaa riidanalaisen päätöksen antajan – olipa tämä neuvosto tai kaikki jäsenvaltiot – toimivallan puuttumiseen, kun on kyse Euroopan työviranomaisen (ELA) toimipaikan sijainnin määrittämisestä. Parlamentti katsoo, että SEUT 341 artikla ei ole riittävä oikeusperusta erillisvirastojen kaltaisten unionin elinten toimipaikan määrittämiselle. Käsiteltävässä tapauksessa unionin lainsäätäjät perusti Euroopan työviranomaisen asetuksella (EU) 2019/1149, (²) joka annettiin SEUT 46 ja SEUT 48 artiklan perusteella tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Parlamentti väittää, että SEUT 341 artiklaa ei voida käyttää ottamaan unionin lainsäätäjältä, joka on perustanut Euroopan työviranomaisen, toimivalta päättää viranomaisen toimipaikan sijainnista ja sen sijaan antaa kyseinen toimivalta jäsenvaltioille, eikä se näin ollen voi pätevästi toimia oikeusperustana kyseessä olevalle päätökselle.